

PASTORAAL WERKSTER ZIJN IN DEZE TIJD

Onlangs kregen wij als L.J. Maria Stichting onderstaande brief van Toos Hermsen-de Groot, die met financiële ondersteuning van de LJM haar studie met succes kon afronden, toegestuurd. Zij schreef deze brief omdat zij afgelopen november tien jaar geleden een zending kreeg als pastoraal werkster van mgr. F. Wiertz, nu emeritus Bisschop van Roermond. Het leek ons een zeer aansprekende bijdrage voor onze nieuwsbrief. Zij schreef als volgt:

Toen ik in 2001 startte met de opleiding Theologie en Levensbeschouwing op de Fontys Hogeschool in Sittard, kreeg ik van een goede bekende deze reactie: ‘Hoe zot ben je om in deze vergrijsde kerk nog je tijd en energie te steken?’.

Wie en wat bezielde mij toen en ook nu nog?

- Ten eerste mijn roeping: ‘Niet jij hebt Mij gekozen, maar Ik heb jou gekozen om met Mij op weg te gaan’. Het weten, voelen en ervaren, je staat er nooit alleen voor.
- Ten tweede: de uitdaging om vandaag de dag met mensen op verschillende terreinen een stukje op weg te mogen gaan: in hun gelovend onderweg zijn: soms zoekend, bevestigend, soms ver weg en soms verrassend nieuw en dichtbij.

Ondanks alle inzet zal ik me steeds de vraag moeten blijven stellen: ‘Waarom doe ik juist dit soort werk? Wat is de bron en de inspiratie om voor dit werk in het basispastoraat te kiezen?’. Miljonair word ik er niet door.

Voor mij is pastoraal werkster zijn in deze tijd:

- in de stroom gaan staan van die eeuwenoude bron van Licht en Liefde.
- geloven dat die nog steeds mensen meeneemt in zijn stroom, soms rustig kabbelend, dan weer als in een waterval naar beneden vallend, en soms langs kleine kronkelende beekjes zijn weg terug zoekt naar de stroom. Hopend dat ik af en toe mensen iets laat zien van dat grote Liefdevolle Licht.
- Samen inhoud aan ons geloof geven, inhoud aan het samen kerk-zijn geven, gemeenschap zijn met elkaar, dat is de drijfveer voor mijn doen en handelen.

Voor ieder die in het pastoraat werkt is dit ook een individuele beleving, hierbij uiting gevend aan individuele talenten en toch gemeenschappelijk het geloof delen, inspiratie opdoen van elkaar en van kernelementen van onze gelovige traditie.

Hoe sta ik in het pastorale werk?

- Allereerst tracht ik bereikbaar en aanspreekbaar te zijn door tijd te maken voor individueel gesprek. De mensen kunnen me dit rechtstreeks vragen, maar evengoed krijg ik regelmatig signalen met de vraag iemand gericht aan te spreken. Ik luister naar de mensen hun zorgen, teleurstellingen, angsten. Ik ga in gesprek over hun leven waarin zin en onzin-ervaringen een plaats krijgen. Geloven begint namelijk bij het leven.
- Vervolgens werk ik bewust aan verbondenheid. Religie komt van verbinden. Een mens wil zich gedragen en verbonden voelen. In mijn werk ontmoet ik mensen die met zichzelf en anderen alle contact verloren zijn. Reden genoeg om uit evenwicht te raken en dan dreig je te verdrinken in een spiraal, die enkel nog naar meer isolement leidt. God komt ter sprake als we in gesprek op de oude verhalen stoten. Verhalen van vreugde, lijden, isolement en bevrijding. Bij elk individueel gesprek, maar ook tijdens de momenten van bezinning en gebed, ontsteken we een kaars als lichtend vuur in de duisternis, of gewoon als bevrijdend licht.
- Voor mij is pastoraat in de eerste plaats reisgenoot zijn van mensen. Het is meeleven met hen, klankbord zijn en met veel respect en inlevingsvermogen mee de weg gaan met mensen. Die wegen zijn heel

verschillend, maar meestal hebben ze wel één ding gemeen: heel hun leven staat vaak op zijn kop door een ziekte, ongeval of operatie. Vragen en twijfels komen dan naar boven: 'Hoe moet het nu verder met mij? Wie ben ik nog, nu ik niet zoveel meer kan? Wat kan ik nog betekenen voor anderen? Waar is die God nu ik Hem zo nodig heb? Waaraan heb ik dit verdiend?'. Als pastoraal werkster mag ik proberen die vragen wat helderder te krijgen, mee op zoek gaan naar houvast, krachtbronnen en nieuwe perspectieven. Het gaat er niet in de eerste plaats om oplossingen aan te bieden en te zeggen dat het allemaal wel meevalt, maar wel om mee in de modder te gaan staan zonder er in weg te zakken, om verdriet en boosheid niet uit de weg te gaan, maar de worsteling te erkennen.

Door gevoelens uit te spreken krijg je er meer greep op en zo kun je ze een plaats geven in je leven. Het kan zo'n verademing zijn om gewoon te zeggen wat er op je hart ligt en aanvaard te worden, met al je onmacht, verdriet en pijn. Het is... mogen proeven van die God die zegt: 'Ik ben er voor jou'. Pastoraat is oog en oor hebben voor het hele levensverhaal van mensen.

- Tenslotte wil ik nog meegeven dat ik me als pastoraal werkster nooit afvraag of mijn werk zinvol is. Elke dag opnieuw krijg ik zoveel dankbaarheid en waardering van mensen. Ik ben al bijna 25 jaar werkzaam in het parochiepastoraat om licht en warmte te brengen bij mensen, om te proberen de weg van Jezus te gaan - met vallen en opstaan weliswaar - en ik geloof er dan ook sterk in dat zó op weg gaan met mensen en hen het gevoel geven dat ze door God gedragen worden, helend en bevrijdend kan werken en zo zijn eigen plaats heeft in onze wereld. Dus zinvol is!

Ik werk graag in onze parochie. Er leeft wat, heel wat mensen werken er op één of andere manier mee en vinden er een plek waar ze zich thuis voelen. We hopen voor velen vooral een hartelijke parochiegemeenschap te zijn!

Ik vind het een echte uitdaging en kans om als gelovig mens te groeien door als pastoraal werkster in onze parochie bezig te zijn. Ik heb er mijn hart verloren. Vroeger zou ik dat nooit geloofd hebben. Nu is de parochie mijn leefwereld geworden en ik kan er mijn pastoraal werker zijn ten volle beleven!

Niemand kent de toekomst. Naast de plannen die ik maak, word ik soms ook overvallen door onverwachte gebeurtenissen. Ook hierop zal ik moeten inspelen. Ik spreek evenwel de hoop en de verwachting uit dat ik met dezelfde inzet en met minimaal evenveel enthousiasme in het pastoraat mag blijven werken. Dat is mijn hartenwens!

Pastoraat is en blijft voor mij een boeiend gelovig en intens gebeuren, dat niet lukt zonder mezelf regelmatig te voeden aan "de Bron" dat is mijn Liefdevolle God. Soms open ik mijn handen en ik vraag: 'God, geef mij kracht om ze aan andere mensen door te geven'. Soms helpt dat. Soms. Het mooiste dat ik in mijn leven heb, is mijn geloof.

Mensen vertellen mij hun verhaal, vaak over heel eenvoudige dingen uit het alledaagse leven.

- Hierachter zit het verhaal van geluk en tegenslagen.
- Van geloof, twijfel en ongeloof.
- Van verbondenheid met familie, vrienden of burens en van eenzaamheid.
- Van angst en hoop.
- Van gevoel van verlorenheid en van zoeken naar steun.
- Het is het verhaal van mensen met God, of het verhaal van God met mensen, dat nog steeds verder gaat.

Het verrast mij vaak dat mensen zoveel aan mij toevertrouwen. Dikwijls heb ik het gevoel dat ik doorgeef wat ik zelf niet heb. Ik ben aanwezig, niet in mijn eigen naam, maar in naam van 'Onze Lieve Heer'.

Als tussenpersoon, waarlangs mensen weer op het spoor kunnen komen van hun diepste kern.

Als doorgeefluik, waarlangs God iets van zijn kracht aan mensen geeft.

Ik stel mij God soms voor als een oor: één groot luisterend oor. Op deze manier wil ik in Gods plaats bij mensen zijn: als zijn luisterend oor. Ik wil ruimte geven om te vertellen, zonder iets te forceren.

Ik stel een vraag, die hen misschien doet nadenken over iets waar ze nog niet eerder aan dachten. Ik voeg iets toe zodat ze de situatie misschien van een andere kant helpen zien.

Ik probeer wat moed in te spreken, zonder de pijnlijke werkelijkheid te verdoezelen. Ik luister, zonder te oordelen. Door te vertellen komen ze misschien dichterbij zichzelf.

Wanneer iemand zegt: 'Ik bad vroeger zoveel, en nu gaat het niet meer', stel ik voor om samen te bidden, zonder iets op te dringen.

Is het mijn houding, mijn blik, een zachte aanraking, mijn aandacht of de tijd die ik neem die mensen soms doet zeggen: 'Bedankt dat je naar mij geluisterd hebt' of 'Ik ben blij dat je gekomen bent'?

Misschien ben ik dit werk gaan doen doordat ik als kind van thuis uit soms noodgedwongen naar het verhaal van mensen luisterde of doordat bij ons thuis steeds mensen welkom waren. Maar zeker ook omdat het verhaal van God en van mensen mij telkens weer boeit.

Heel afwisselend en heel intens. In een parochie gebeurt er veel in en tussen mensen, het is een gemeenschap op zich. Met alles erop en eraan. Er wordt wel wat draagkracht van je gevraagd. Openheid en flexibiliteit, inventiviteit en creativiteit worden van je gevraagd.

Ik moet goed voor mezelf zorgen. Mijn eigen spiritualiteit door gebed, vorming en studie blijven voeden. Supervisie en geestelijke begeleiding zijn ook een belangrijke ondersteuning. Een goed privéleven met deugddoende contacten.

Het helpt mij ook mezelf te relativëren door te vertrouwen dat het allemaal niet van mij af hangt. De Geest van God doet het belangrijkste werk.

Daarom kan ik uit de grond van mijn hart zeggen: het is prachtig en zinvol werk.

DANKBAAR MET GODS ZEGEN EN OPEN HANDEN ZIJN TOEKOMST TEGEMOET!

Nu na 10 boeiende jaren pastoraal werkster zijn;
onschatbare ontmoetingen
met velerlei en uiteenlopende soorten mensen,
ontelbare vieringen, godsdienstlessen, bijeenkomsten,
allerhande woordjes en overwegingen...
blik ik tevreden achterom
met vooral veel dankbaarheid
en ongekende vreugde!

Vooreerst om Gods liefde;
deze blijft voor mij de kern,
de motor van al mijn denken en doen.
Om Jezus, mijn grote voorbeeld,
gids en vriend, voetspoor om te volgen.
Om de Geest die me voortstuwt
en de boel 'geestig' houdt.

Samen om Gods liefde, dank ik mijn ouders,
zij zijn de belichaming van die liefde,
zij toonden mij tijdens hun leven de weg,
zij steunden me
in goede en kwade dagen...

Dankbaar ben ik om de vele mensen
die op mijn weg kwamen
en met wie ik korte of langere tijd
mijn levensweg mocht delen.
Dankbaar om zoveel vriendschap
en verbondenheid, telkens weer.
Grote dank ook om het vertrouwen
dat mensen mij schenken
hun verhaal te beluisteren

en het in de stilte van gebed
aan God door te geven.

Ik ben een gelukkig pastoraal werkster,
voel me goed op mijn plaats,
wil de vrolijkheid als Gods glimlach
bewaren en laten zien waar ik ook kom.
Mijn hart vloeit over van dank en vreugde:
God is liefde en liefde is de weg die ik graag volg!

In de loop der jaren heb ik mijn geloof kunnen voeden
aan zovele bronnen van levend water:
de gesprekken met mensen,
het samen vieren, het samen zoeken,
ook het huilen en de tegenslagen,
de nieuwe uitdagingen en plotse wendingen,
de lectuur van wijze woorden,
het zingen vanuit diepe inspiratie,
het lachen en samen tafelen,
het vergaderen en plannen,
het samen genieten en volop leven
dank om de zovele bronnen...
Mijn roeping blijft me drijven,
mijn geloof, hoop en liefde
doet me leven
volgens mijn eigen-zijn.
Dankbaar met Gods zegen
en open handen
Zijn toekomst
tegemeet!

Toos Hermsen- de Groot
telefoon: 0485-342620
email: tooshermsen@planet.nl

(De tekst van de brief is enigszins ingekort door de redactie).

NIEUWE PENNINGMEESTER VOOR DE R.K. L.J. MARIA STICHTING

Op 5 april jl. nam mevrouw Christien van den Heuvel-van Maarseveen na negen jaar afscheid als penningmeester van ons bestuur. Zij heeft gedurende deze lange tijd de financiële belangen van de Stichting heel goed behartigd. Wij zijn haar daar zeer erkentelijk voor en hebben op passende wijze afscheid van haar genomen.

Wij prijzen ons als bestuur gelukkig dat wij op diezelfde datum een goede opvolger voor Christien konden verwelkomen in de persoon van **Ariejan Kuin**. Hieronder volgt zijn eigen introductie.

Als nieuwe penningmeester wil ik me graag voorstellen. Ik ben 59 jaar oud, getrouwd en vader van twee volwassen zonen. Ik woon in Utrecht, en ik werd geboren in de Noord-Hollandse gemeente Langedijk. Na een HBO-opleiding bedrijfsadministratie ben ik werkzaam geweest in de culturele sector als hoofd financiële administratie in Amsterdam. In 1998 startte ik met de opleiding docent Godsdienst Levensbeschouwing alsmede met de opleiding van pastoraal werker aan de Fontys Hogeschool Theologie Levensbeschouwing. In 2002 studeerde ik af als tweede graads docent Godsdienst Levensbeschouwing en in 2006 ben ik afgestudeerd als pastoraal werker in de masteropleiding.

Vanaf juni 2007 tot en met maart 2015 heb ik gewerkt als pastoraal werker in de regio van Obdam, Noord-Holland.

Vanaf april 2015 werk ik als ambtelijk secretaris van het bestuur van de *Minderbroeders Franciscanen* waarvan het provinciaal kantoor sinds kort gevestigd is in 's-Hertogenbosch. Ik houd me daar bezig met de organisatie van het bureau en de beleidsontwikkeling van de Nederlandse provincie. Als penningmeester en geassocieerde ben ik betrokken bij de zusters Augustinessen van *'Klooster Casella, stilte en ontmoeting voor jongeren'* in Hilversum.

Ik wil mijn kennis en kunde nu ook graag inzetten voor de activiteiten van de L.J. Maria-stichting. De doelstellingen van de stichting vind ik erg belangrijk.

Ariejan Kuin

Toezending van de Nieuwsbrief

U kunt onze Nieuwsbrief ook per mail ontvangen. Wanneer u dit wilt, kunt u een mail sturen naar onderstaand mailadres van de RK L.J. Maria Stichting.

Secretariaat: Preludeweg 336, 2402 HM Alphen aan den Rijn

Telefoon: 0172 - 421704

Email: m.e.oudenes@casema.nl